

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome Tribvnalis Sacramentalis Reverendissimi Patris Petri Marchantii

Zurmöllen, Heinrich

Neuhusii, 1677

Art. 2. De Regum ac Principum potestate

urn:nbn:de:hbz:466:1-9734

subditorum, in hoc tamen à Regibus distincti, quod Regum voluntate sint constituti, unde interdum Regum Feudatarii sunt, vel alia regalia Regibus & Imperatoribus pendent. Alij sunt Principes, Regibus ac Imperatoribus subiecti, & ab illis dependentes: ut sunt Comites, Duces, Barones, quorum Regimen mere Civile est.

7. Magistratus sunt: qui Electione vel nominatione ad tempus præficiuntur populis: unde eorum Dominium à Regali differt: 1. Quod sit temporale, & à populo certo modo dependens. 2. Quod mere politicum sit, & politicis populi legibus definitum. 3. Quod sit mercede conductitium, accipiunt enim salarium à populo.

Articulus Secundus.

De Regum ac Principum Potestate.

1. **P**otestas eorum qui populis præsunt dupliciter consideranda est. Nimirum: Originative: prout in se ipsa considerata, ab aliquo principium seu originem ducit. Deinde Derivative: prout in personas singulares, certo quodam modo derivata est, & velut in illis residet. 2.

2. Potestas vero Legitima Regum & eorum qui populis præfident, originative à solo Deo est, à quo omnis potestas in cælo & in terra nominatur. Patet *Proverb. 8.* *Meum est consilium & æquitas mea est prudentia & fortitudo, per me Reges regnant, & legum conditores justa decernunt, per me Principes imperant & potentes discernunt justitiam.* Idem declarat Hugo de S. Victore in *Lib. 1. sui Comment. in D. Dionysij celestem Hierarchiam cap. 2.* Ipse (ait) rerum omnium conditor Deus, cujus ineffabilis Majestas potens erat sola gubernare quod sola creaverat: voluit in rerum à se creaturarum gubernatione cooperatores habere, non ut illorum ipse Ministerio juvaretur: sed ut ipsi potestatis ipsius consortio sublimes efficerentur, Dominus ergo solus & Princeps omnium, Dominationes & Principatus sub se, & secundum se, esse instituit, in ministerio perficiendo, quod universitatis ordo deposcebat, ut opera ejus complerentur, per ordines & dispositiones.

3. Omnis itaque potestas regia, sive cujusvis præfecturæ, à Divina providentia

tia provenit, sive quia illam indigno obvenire permittit, sive etiam quia positive in peccati pœnam, vel populi vindictam, potestatem illam indigno subiecto dimittit. Patet Job. 34. *Qui regnare facit hominem Hypocritam propter peccata populi.* Et Eccles. 20. *Regnum à gente in gentem transferretur propter injustitias & injurias, & contumelias, & diversos dolos.*

4. Quatuor etiam modis legitima potestas, tam Regia quam Magistratus & prefectorum, personis ordinarie advenire solet: Nimirum: Divina ordinatione: Superioris potestatis designatione; paterna successione: electione multitudinis, patet quod ex divina Ordinatione 1. Reg. 16. Moyses & Aaron ille ut princeps populi, hic ut Sacerdos, à Deo sunt constituti. De designatione per potestatem superiorem legitur Exod. 18. ubi Moyses ex consilio Jethro soceri sui constituit Principes populi, Tribunos, Centuriones, quinquagenarios, & Decanos qui judicabant populum omni tempore. De paterna autem successione constat, in Salamone & Regibus

bus Juda, pro ut promiserat Deus David Psal. 131. *Juravit Dominus David veritatem & non frustrabitur eum: de fructu ventus tui ponam super sedem tuam.* De electione etiam multitudinis locus apertus est *1. Macch. 9.* ubi electus est Jonathas à multitudine in principem & ducem populi.

5. Potestas regum quatuor potissimum terminis clauditur. Nimirum: Religione: Honestate: Justitia, fidelitate: Religione quidem: ut observent & provideant, de ijs quæ spectant ad Deum, & ejus cultum & honorem: Honestate ut virtutem colant: Justitia: ut tam respectu sui, quam aliorum legibus divinis maxime & naturalibus se coaptent: fidelitate: ut populum servent & conservent.

6. Leges etiam humanæ quatenus legibus divinis tam positivis quam naturalibus subserviunt, obligant ad culpam in foro Dei & conscientia, quia hoc titulo semper aliquid de lege divina participant, virtute cujus homo in foro conscientia, reatu culpæ mulctatur. Alias proprium est humanæ legi, quatenus humana est, obligare
ad

ad pœnas temporales etiam usque ad mortem corporalem.

Articulus Tertius.

De Obligatione Regum ac cujuslibet Potestatis Civilis circa Religionem veram.

1. **A**Ntiquitus frequenter potestas regia cum Sacerdotali in eadem persona unita, idemq; homo Rex & Sacerdos fuit. Sic enim de Melchisedech. Constat ad Hebr. 7. v. 1. quod & rex Salem & Sacerdos Dei summi fuerit. Job de se dicit cap. 29 v. 25. *Cumq; Sederem quasi rex circumstante exercitu, eram tamen merentium consolator.* Quod fuerit etiam Sacerdos ex Cap. 1. constat, ubi describitur offerens sacrificia pro filijs suis eosque sanctificans, ex quo inferendum potestatem Regiam & Sacerdotalem, etsi sine partiali distinguantur, in compatibles tamen non esse, imo eidem Reipublicæ semper necessarias fuisse, sive in unam personam, sive in diversas conveniant. Hinc.

2. Moderno tempore regia vel quævis
sacu-